മാധ്യമങ്ങൾ വളർത്തുന്ന വികല സംസ്കാരം...

ഫിന്നി കാഞ്ഞങ്ങാട്

finnyebenezer@gmail.com

ഏതൊരു സമൂഹത്തിന്റെയും നിലനിൽപ്പിന് ആവശ്യ ഘടകമാണ് മാധ്യമം (Media). വാർത്തകൾ സത്യസന്ധമായി ജനങ്ങളിലെത്തിക്കുന്ന കടമ നിർവഹിക്കുകയാണ് മാധ്യമങ്ങൾ. അച്ചടി/ദൃശ്യ മാധ്യമങ്ങളിൽ (Print/Visual Media) അച്ചടി മാധ്യമങ്ങൾ അതിരു വിട്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്നതായി വലിയ പരാതികളില്ല.

പക്ഷേ, ദൃശ്യ മാധ്യമങ്ങൾ മര്യാദയുടെ എല്ലാ സീമകളും ലംഘിക്കുന്നതാണ് ദിനവും കണ്ടു വരുന്നത്. ഇതേപ്പറ്റി പൊതുജനങ്ങൾക്കു പരാതിപ്പെടാനോ ദൃശ്യ മാധ്യമങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കാനോ ഫലപ്രദമായ എന്തെങ്കിലും സംവിധാനമുണ്ടോ എന്നറിവില്ല. പ്രേക്ഷകർ വ്യത്യസ്ത തലങ്ങളിൽപെട്ടവരാണ് അതുകൊണ്ടു തന്നെ പ്രക്ഷേപണത്തിൽ പുലർത്തേണ്ട മാന്യതയും അച്ചടക്കവും പ്രധാനമാണ്.

കുഞ്ഞുങ്ങൾ മുതൽ പ്രായമുള്ളവർ വരെ നിരീക്ഷിക്കുന്ന ചാനലുകളിൽ മാധ്യമ ധാർമ്മികതയും (Media Ethics) പ്രേക്ഷകരുടെ വ്യക്തിപരമായ ധാർമ്മികതയും കശാപ്പ് ചെയ്യപ്പെടുകയാണ്.

മാധ്യമ ധർമ്മം വികലമാകുന്നോ?

സ്വകാര്യ ടി.വി. ചാനലുകൾ വളർത്തുന്ന സംസ്കാരം ആരോഗ്യകരമല്ല എന്ന വിഷയം ചർച്ച ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയിട്ടു കാലങ്ങളായി. എന്നാൽ അടുത്തിടെയാണ് അതിന്റെ പ്രസക്തി വർദ്ധിച്ചത്. കുഞ്ഞുങ്ങളുമായി ടെലിവിഷനു മുമ്പിലിരുന്നു കാണുവാൻ കഴിയുന്ന പ്രോഗ്രാമുകൾ വിരളമായിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല അറിവ് വർദ്ധിക്കുവാനും സഹായകവുമല്ല പലതും. അധാർമ്മിക കാഴ്ചപ്പാട് പകരുന്ന പ്രോഗ്രാമുകളിൽ നിന്ന് അകറ്റിനിർത്തുന്നതിനായി കുഞ്ഞുങ്ങളെ വാർത്തകൾ കാണാൻ അനുവദിക്കാറുണ്ട്. എന്നാ ൽ ഇന്നത്തെ വാർത്താ ചാനലുകൾ പോലും അനാശാസ്യ വാർത്തകളും പീഡന കഥകളും കിടപ്പറ ദൃശ്യങ്ങളുമായി അധ:പതിച്ചിരിക്കുന്നു. ചാനൽ റേറ്റ് കൂട്ടുന്ന ഏതു തരത്തിലുള്ള ആഭാസവും പ്രദർശിപ്പിക്കുവാൻ ചാനലുകൾ മത്സരിക്കുകയാണ്. മുതിർന്നവർക്കു പോലും ലജ്ജ തോന്നുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒളിക്യാമറാ ദൃശ്യങ്ങളും പീഡന കഥകളും അരങ്ങു തകർക്കുമ്പോൾ വഴി തെറ്റി പോകുന്നത് നമ്മുടെ കൗമാരക്കാരും യുവജനങ്ങളുമാണ്.

സമൂഹത്തെ ധാർമ്മികതയിലും മൂല്യങ്ങളിലും നയിക്കേണ്ട രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹിക നേതാക്കളുടെ അധാർമ്മിക പ്രവർത്തികൾ ഇന്നത്തെ തലമുറ കാണുന്നു. അത് അവരെ നിഷേധാത്മകമായി സ്വാധീനിക്കുന്നു. അച്ചടി മാധ്യമങ്ങൾ ചില ചിത്രങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാറില്ല. എന്നാൽ ചില വാർത്തയുടെ ഉള്ളറകൾ തുറന്ന് പ്രദർശിപ്പിക്കുമ്പോൾ അത് സ്വാധീനിക്കുന്നത് വെറുതേ കണ്ടു പോകുന്ന പക്വതയാർന്ന മുതിർന്നവരെയല്ല; ദൃശ്യങ്ങൾ മനസ്സിൽ പതിയുന്ന അപക്വരായ ഇളം തലമുറയെയാണ്. അവർ കണ്ടതും വിലക്കിയതും പ്രവർത്തിപഥത്തിൽ കൊണ്ടെത്തിക്കാൻ ഏറെ താമസം വേണ്ട. രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹിക നേതാക്കന്മാരുടെ കുത്തഴിഞ്ഞ ജീവിതം കാണുന്ന പുതിയ തലമുറ നാളെ പീഡന കേസുകളിലെ പ്രതികളായി മാറാം. സമൂഹത്തിലെ ഉന്നതർ ഇങ്ങനെയാണെങ്കിൽ പിന്നെ ഞങ്ങൾക്കെന്താ എന്ന ചിന്ത അവരെ ഭരിക്കും, തീർച്ച. അതു കൊണ്ട് എന്തു പ്രദർശിപ്പിക്കണം എന്തു പ്രദർശിപ്പിച്ചു കൂടാ എന്നു (സംസ്ക്കാരം എന്താണെന്ന് അറിയാവുന്ന) എഡിറ്റർമാർ നിശ്ചയിക്കണം.

പ്രസ്താവനകൾ സെക്കന്റുകൾക്കുള്ളിൽ മാറ്റി പറയുന്നവരാണ് പല നേതാക്കളും. ഇതു കണ്ടുവളരുന്ന പുതിയ തലമുറയെ സത്യം, വിശ്വസ്തത തുടങ്ങിയവ എങ്ങനെ പഠിപ്പിക്കും? മൂല്യാധിഷ്ഠിത വിദ്യാഭ്യാസം എങ്ങനെ പകരും? യാതൊരുവിധ ജീവിത മൂല്യങ്ങളുമില്ലാത്ത, അസത്യപൂർണ്ണമായ, പ്രവൃത്തിയിൽ വിശ്വസ്തത ഇല്ലാത്ത നേതാക്കളെയാണ് അവർ കാണുന്നത്. എനിക്കു മുന്നേറാൻ അപരനെ ചവിട്ടി താഴെയിടുക എന്ന മത്സരമാണ് സ്കൂൾ/കോളേജുകളിൽ നിന്നും സമൂഹത്തിൽ നിന്നും പഠിക്കുക. ഏതു പ്രസ്താവനയും നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ പ്രേക്ഷകുടെ മുന്നിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ചാനലുകൾ വളർത്തിയെടുക്കുന്നത് അനാരോഗ്യമുള്ള ഒരു തലമുറയെയാണ് എന്നതാണ് ദു:ഖകരം.

ഉപരി, അഡ്വർട്ടൈസ്മെന്റ് സിനു വേണ്ടി ഈ ചാനലുകൾ നടത്തുന്ന വിവിധ സ്പോൺസേർഡ് പ്രോഗ്രാമുകളിലൂടെ എന്തു മൂല്യമാണ് ഇവർ പകർന്നു നൽകാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്?

പെയ്ഡ് ന്യൂസ് സംസ്കാരം

ഇന്നത്തെ വാർത്താ മാധ്യമങ്ങളുടെ വികലമായ ഒരു സമ്പ്രദായമായി പെയ്ഡ്ന്യൂസ് സംസ്കാരം വളർച്ച നേടിയിരിക്കുന്നു. പണം വാങ്ങി അനുഭാവ പൂർണ്ണമായ സമീപനത്തോടെ വാർത്തകൾ തിരിക്കുവാൻ ഇന്നത്തെ മാധ്യമങ്ങൾക്ക് ഒരു മടിയും ഇല്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ പ്രിന്റ്/വിഷ്വൽ മീഡിയ എന്ന വ്യത്യാസമില്ല.

നിരപരാധിയെ കുറ്റവാളിയാക്കി മുദ്രകുത്തി, വ്യക്തിത്വവും ജീവിതവും കുടുംബവും തച്ചുടക്കുവാനും മാധ്യമങ്ങൾ ശ്രമിക്കുന്നു. (ISRO യിലെ മികച്ച ശാസ്ത്രജ്ഞനായ നമ്പി നാരായണനെ ഓർക്കുക). കുറ്റവാളിയെ നിരപരാധിയാക്കി സമൂഹത്തിനു മുമ്പിൽ വെള്ളപൂശി കാണിക്കാനും മാധ്യമങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നു.

ചുരുക്കം ചില പത്രങ്ങളും ചാനലുകളും നിഷ്പക്ഷ മാധ്യമ സംസ്കാരം വച്ചുപുലർത്തുന്നുണ്ട്. രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടിയുടെയോ വ്യക്തിയുടെയോ വക്താക്കളായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന മാധ്യമങ്ങളും കുറവല്ല. ഇവിടെ യഥാർത്ഥ മാധ്യമ സംസ്കാരം കൊലചെയ്യപ്പെടുകയാണ്. ആടിനെ പട്ടിയാക്കുവാനും പട്ടിയെ ആടാക്കുവാനും ചെയ്യുന്ന ഈ പ്രവണത നിഷ്പക്ഷമായ പത്രസംസ്ക്കാരത്തിന്റെ കടയ്ക്കൽ കത്തി വയ്ക്കാനേ ഉതകുകയുള്ളൂ; ഇത് അനാരോഗ്യകരമാണ്. മാധ്യമം വാരികയിൽ സി.എസ്. വെങ്കിടേശ്വരൻ എഴുതിയ *ചാനലിലെ പെണ്ണുടലുകൾ ആണ് നോട്ടങ്ങൾ* എന്ന ലേഖനം ശ്രദ്ധേയമാണ്.

വിതുര കേസിലെ പെൺകുട്ടി കോടതിയിൽ തുണി കൊണ്ട് മുഖം മറച്ചെത്തുമ്പോൾ ആ കുട്ടിയുടെ പിറകേ ചാനൽ ക്യാമറാമാൻമാർ. ഏറ്റവും ഒടുവിലിതാ, അതു സഹിച്ച് കോടതിയിൽ വരാൻ പോലും മടികാണിക്കുന്ന ഇരയായ കുട്ടിക്കു കോടതിയുടെ വക ശകാരവും. ഇര വീണ്ടും ഇരയാകുന്ന കാഴ്ച്ച അതിദയനീയമാണ്. അനുവാദം കൂടാതെ ആരുടെയും വീഡിയോ ചിത്രമെടുക്കുരുത് എന്നു കോടതി ഉത്തരവുണ്ടായെങ്കിൽ...

യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്കു നേരെ കണ്ണടച്ച് ഇരുട്ടാക്കരുതേ...

സത്യസന്ധവും ആത്മാർത്ഥവുമായ മാധ്യമ സംസ്കാരമാണ് രൂപപ്പെടേണ്ടത്. വികലവും അധാർമ്മികവുമായ മാധ്യമ പ്രവർത്തനം തലമുറയെ അപകടത്തിലേക്കും അരാജകത്വത്തിലേക്കും കൊണ്ടെത്തിക്കുന്നു.

സമൂഹത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനും മുന്നേറ്റത്തിനും ഉതകുന്ന ക്രിയാത്മക വാർത്തകൾ ജനങ്ങളിൽ എത്തിക്കുവാൻ മാധ്യമങ്ങൾക്കു

ശേഷം 10-ാം പേജിൽ ▶

മിഴികി

കേരളത്തിന്റെ പക്ഷി? ഒട്ടകപക്ഷി. എന്നുത്തരം പറഞ്ഞ ആളാണ് മിടുക്കി. മത്സരത്തിൽ പങ്കെടുത്ത മറ്റൊരാളിനു മലയാളം വായിക്കാൻ പോലും അറിയില്ല. ഇവരൊക്കെ മലയാളികളുടെ പ്രതിനിധികൾ തന്നെയാണോ? പാൽ/കോഴി മുട്ട എവിടെ കിട്ടുമെന്നു ചോദിച്ചാൽ ഫ്രിഡ്ജ് എന്നു പറയുന്ന ആധുനിക ഹാഷ്ബുഷ് മംഗ്ലീഷ് സമൂഹാംഗമായിരിക്കാം.

ഈ പരിപാടി സ്പോൺസർ ചെയ്ത സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഉടമയും എന്തിനേറെ, ചടങ്ങിനെത്തിയ സിനിമാ നടി പോലും മാന്യമായി വസ്ത്രം ധരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ മത്സരാർത്ഥികൾ ധരിച്ച വസ്ത്രം ഏതു സംസ്ക്കാരത്തിനു യോജിച്ചതാണ്?

മലയാളി ഹൗസ്

മറ്റൊരു ചാനൽ നടത്തുന്ന പരിപാടിയുടെ പേരു തന്നെ മലയാളികൾക്കാകമാനം അപമാനകരമാണ്. ആഭാസത്തിനു *മലയാളി വീട്* എന്നർത്ഥമുള്ള പേരിടാമോ? ***ഇതൊന്നുമല്ല ആവിഷ്ക്കാര സ്വാതന്ത്ര്യം*** എന്നു പറയാനുള്ള ഇഛാശക്തി സർക്കാരിനില്ലേ? അതിനിവിടെ സാംസ്ക്കാരിക വകുപ്പ് എന്നു പറയുന്ന സാധനം കേരളത്തിലുണ്ടോ?

മാധ്യമങ്ങൾ വളർത്തുന്ന വികല സംസ്കാരം...

▶**(9-ാം പേജിൽ നിന്നും തുടർച്ച)**

കഴിയണം. പക്ഷേ, നിഷേധാത്മക നിലപാടുകൾ ജനങ്ങളിൽ എത്തിക്കാനാണ് സ്വാർത്ഥ/സ്ഥാപിത താൽപര്യങ്ങളുള്ള പല സ്വകാര്യ മാധ്യമങ്ങളുടെയും താൽപ്പര്യം. സമൂഹത്തെ നേർവഴിയിലേക്കു നയിക്കുന്ന സന്ദേശമുള്ള പ്രോഗ്രാമുകൾ പ്രക്ഷേപണം ചെയ്യാൻ മാധ്യമങ്ങൾ പരിശ്രമിക്കണം. കുടുംബങ്ങളും വ്യക്തികളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ ഊട്ടിഉറപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുന്ന രീതിയിൽ മാറി ചിന്തിക്കുവാൻ മാധ്യമങ്ങൾക്കു കഴിയണം. സ്വയനേട്ടങ്ങൾക്കും നിക്ഷിപ്ത താൽപ്പര്യങ്ങൾക്കും പത്രങ്ങളും വാർത്താ ചാനലുകളും ഉപയോഗിക്കാതെ സത്യസന്ധവും പ്രയോജനകരവുമായ വാർത്തളും പ്രോഗ്രാമുകളും വായനക്കാരിൽ/പ്രേക്ഷകരിൽ എത്തട്ടെ.

തെറ്റിനെ തെറ്റായും ശരിയായവയെ ശരിയെന്നും മനസിലാക്കി വാർത്തകളെ കൈകാര്യം ചെയ്യുമ്പോഴാണ് യഥാർത്ഥ മാധ്യമ ധാർമ്മികത വെളിപ്പെടുന്നുള്ളൂ. അല്ലാതെ യാഥാർത്ഥ്യത്തിനു നേരെ കണ്ണടച്ച് ഇരുട്ടാക്കുന്നതല്ല യഥാർത്ഥ മാധ്യമ സംസ്കാരം.

❍